DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura
Quart període

Sèrie E - Número 5
18 de maig de 2012

Ple estudiantil

Presidència de la M. H. Sra. Núria de Gispert i Català

Sessió regulació dels usos d'Internet i altres tecnologies de la comunicació per a la protecció i defensa dels menors d'edat

SUMARI

Intervenció
de la presidenta del Parlament p. 3

Projecte de llei
sobre regulació dels usos d'Internet i altres tecnologies de la comunicació per a la protecció i defensa dels menors d'edat p. 4

Intervenció
dels grups parlamentaris p. 12

Cloenda
de l'acte p. 14

Annex

Llei
sobre regulació dels usos d'Internet i altres tecnologies de la comunicació per a la protecció i defensa dels menors d'edat p. 16

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Imprès a Parlament, SL · DL: B-25.336-2004 · www.parlament.cat

La sessió s'obre a les onze del matí i deu minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada dels diputats Roger Montañola i Busquets, pel G. P. de Convergència i Unió; Daniel Font i Cardona, pel G. P. Socialista, i Marc Sanglas i Alcantarilla, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya. Assisteix la mesa el lletrat Francesc Pau i Vall.

ORDRE DE L'ACTE

1. Intervenció de la presidenta del Parlament.

2. Debat i votació del Projecte de llei sobre regulació dels usos d'internet i altres tecnologies de la comunicació per a la protecció i defensa dels menors d'edat

3. Intervenció dels grups parlamentaris.

4. Cloenda de l'acte.

La presidenta

Comença la sessió.

Bon dia a tothom!

Abans de res, sigueu benvinguts i benvingudes al Parlament de Catalunya, que, tal com diu el nostre Estatut d'autonomia, en el seu article 55, «representa el poble de Catalunya».

Avui vosaltres feu de diputats i diputades, fareu de diputats i diputades. Aquí, normalment, en les sessions plenàries, en aquesta sala, hi ha els cent trenta-cinc diputats que conformen el Parlament de Catalunya. Cent trenta-cinc diputats que representen els diferents pobles i ciutats del nostre país i que representen els diferents grups parlamentaris i els diferents grups polítics, i cada un d'ells representa un tros del nostre país. Això és el que vosaltres fareu avui, i, em consta que, de les vint-i-una escoles que esteu aquí representades heu treballat força perquè aquest plenari, que comença ara mateix, doncs, surti bé. Que surti bé vol dir haver treballat, haver debatut, haver discutit, haver negociat, que és l'essència del parlamentarisme.

I abans de començar us voldria dir que esteu en un saló de sessions, aquell que de vegades surt a la televisió, i que a la televisió es veu molt més gran i, en canvi, avui, doncs, el veieu *in situ*, no és tan gran, en el qual estem els diputats i diputades, cada setmana, i en el qual debatem temes d'actualitat. I, segur que ja ho sabeu perquè crec que heu fet una visita anterior a aquesta sessió, aquest Parlament està situat en un palau i en un parc, el parc de la Ciutadella, que fa trescents anys era el que té el seu nom, una ciutadella, és a dir, un lloc on hi havia armes, hi havia soldats, hi havia militars i on es va construir la ciutadella, el polvorí, com a instrument de repressió contra els catalans després de perdre la guerra de l'Onze de Setembre.

Al cap de molts anys es va derruir tot el que eren les fortificacions de la ciutadella i aquest palau, que era l'arsenal, es va convertir en un museu, el Museu Municipal d'Art. I l'any 1932, o sigui, ara fa vuitanta anys, per primera vegada va ser Parlament de Catalunya. I ho va ser durant set anys fins que amb la dictadura franquista es va tornar a tancar. Els catalans vam perdre les nostres llibertats i les vam recuperar l'any 1980 i, des de llavors fins ara, aquesta és la seu del Parlament de Catalunya i, per tant, és la casa de tots i de totes. Això és el que jo us volia dir, d'entrada.

Permeteu-me que us presenti els diputats i diputades que m'acompanyen a la Mesa: a la meva dreta, l'il·lustre senyor Roger Montañola, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió; a la meva esquerra, l'il·lustre senyor Daniel Font, del Grup Parlamentari Socialista; més enllà, l'il·lustre. Sr. Marc Sanglas, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

I també ens acompanya el lletrat Francesc Pau, funcionari del cos de lletrats, que assessora els membres de la Mesa en allò que sigui necessari.

Intervenció
de la presidenta del Parlament

El primer punt de l'ordre del dia és la intervenció de la molt honorable senyora presidenta del Parlament, que sóc jo... *(rialles)*, i que em dic Núria de Gispert. No ho pregunto perquè sé que ho sabíeu... *(Rialles.)* Però sí que us preguntaré una cosa: com es diu el president de la Generalitat? *(Veus de: «Artur Mas»).* Molt bé, doncs ja està. De moment aprovats, de moment...

Diputades i diputats d'aquest Ple estudiantil, que representeu els alumnes de diferents instituts i centres educatius d'arreu del país, mestres, professors, directors i personal del Servei Educatiu d'aquesta cambra. Noies i nois dels diferents escoles i instituts, veniu de llocs diferents, tindreu visions diferents de les coses, però el més important és que fareu avui una activitat en comú, que estic convençuda que acabarà essent una molt bona experiència, i que, de ben segur, compartireu amb els vostres familiars i amics.

Us faig arribar la meva felicitació i la del conjunt de la Mesa del Parlament, a tots vosaltres, els alumnes que hi heu participat, i també als vostres professors. Aquest acte és la culminació d'un bon treball previ, on heu pensat, on heu debatut sobre una iniciativa legislativa. El més important ha estat el procés: heu experimentat la democràcia parlamentària, que significa dialogar amb respecte, argumentar i arribar a conclusions raonables, al més compartides possible, i heu pogut parlar i heu sabut escoltar.

He pogut mirar-me el Projecte de llei en què heu treballat: el Projecte sobre regulació dels usos d'Internet i altres tecnologies de la comunicació per a la protecció i defensa dels menors d'edat.

És un tema que us ha interessat i que us ha ocupat un temps de la vostra feina perquè l'heu considerat rellevant i l'esteu experimentant al vostre entorn. Reflexionar-hi i reflectir el resultat de les vostres reflexions en un text ha estat un bon exercici per a tots i totes vosaltres, perquè heu fet una cosa útil.

També és això el que defineix el parlamentarisme: fer coses que es pretenen útils per a la societat i que els diputats i les diputades tenim l'honor i la responsabilitat de representar. No es tracta de fer moltes lleis, ni de regular-ho tot, ni de qualsevol manera, sinó de fer

bones lleis, que siguin ben pensades, ben treballades i ben enllestides, i, de moment, res més.

Projecte de llei
sobre regulació dels usos d'Internet i altres tecnologies de la comunicació per a la protecció i defensa dels menors d'edat

Vull ara que comenci el segon punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació del projecte de llei sobre el que vosaltres heu treballat. I començarem pel Grup A i fixareu la vostra posició.

En primer lloc, té la paraula el senyor Heribert Playà Abinyana, de l'Escola Maria Cortina, de Reus.

Heribert Playà i Albinyana

Molt honorable presidenta del Parlament de Catalunya, il·lustres diputats i diputades, companys i companyes, en primer lloc, els alumnes de l'Escola Maria Cortina, de Reus, en nom de totes les escoles del Grup A, volem agrair al Parlament de Catalunya haver-nos donat l'oportunitat de participar en el projecte «Fem una llei», cosa que ens ha permès de conèixer de primera mà el funcionament de les nostres institucions.

Durant aquests mesos de feina hem pogut reflexionar sobre l'ús responsable de les noves tecnologies. L'ús de l'ordinador i el mòbil formen part de la nostra quotidianitat, per aquest motiu ha estat d'una gran utilitat el debat que hem tingut amb els nostres companys d'altres centres educatius de Catalunya sobre aquesta qüestió. Massa sovint hi ha tot un seguit de conductes al voltant de les noves tecnologies que les repetim per inèrcia, sense aturar-nos a pensar en la seves conseqüències. Per això és interessant reflexionar sobre alguns conceptes com ara el límit de la intimitat a Internet i el respecte cap als altres a la xarxa.

Un bon ús de la tecnologia és fonamental avui dia per poder gaudir de tots els beneficis que aquesta ens aporta en el nostre dia a dia. Per això, sota cap concepte, hem volgut menystenir la tecnologia, ans al contrari, en volem treure el màxim profit per aconseguir-ne treure el màxim rendiment.

Per tot el que acabem d'exposar, els alumnes de l'Escola Maria Cortina, de Reus, votarem a favor d'aquest projecte de llei.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments.)*

La presidenta

A continuació té la paraula el senyor Antoni Escales i Ruf, del Col·legi La Salle - la Seu d'Urgell.

Antoni Escales i Ruf

Molt honorable senyora presidenta, il·lustres diputades i diputats, és un honor per a nosaltres, els alumnes del Col·legi La Salle - la Seu d'Urgell, poder tenir l'oportunitat de fer aquest discurs davant de tots vostès. Ens sentim satisfets i orgullosos d'haver participat en aquest projecte de llei que ens afecta tan directament.

Aquest curs, la nostra escola ha iniciat el Projecte 1x1, que ha comportat tot un seguit de mesures que, precisament, es contemplen dins d'aquesta llei: formació del professorat, normativa de l'ordinador, ús de les TIC a l'aula, etc.

Una implantació com aquesta és necessària en el món en què vivim. Un món basat en les noves tecnologies on els joves com nosaltres vivim envoltats d'ordinadors, de telèfons mòbils, de pissarres digitals, «apples»..., que fan palesa la necessitat d'un marc normatiu que ens ajudi al nostre desenvolupament en aquest entorn que, cada cop, presenta més canvis en menys poc temps.

Aquesta llei, doncs, pretén regularitzar i protegir-nos de tots aquells perills no visibles però sí presents en aquest món tan tecnològic i global. Tots hem de ser conscients, per tant, que les noves tecnologies ens aporten molts beneficis però també riscos que cal conèixer i detectar per a minimitzar-los de forma i, en la mesura del possible, eliminar-los.

És per aquest motiu que la nostra escola ha decidit votar a favor d'aquest Projecte de llei ja que fomenta l'ús de les TIC a l'escola, en regula el funcionament a dins i a fora, impulsa la creació de continguts apropiats per a infants i joves tot protegint l'accés a espais no apropiats, i no obvia les responsabilitats i obligacions dels pares i tutors legals en l'ensenyament dels fills sobre un bon ús d'Internet i les seves possibilitats.

Molt honorable presidenta, il·lustres diputades i diputats, moltes gràcies. *(Aplaudiments.)*

La presidenta

Té la paraula el senyor Bernat Catasús, de l'Escola Intermunicipal del Penedès, de Sant Sadurní d'Anoia.

Bernat Catasús i Mora

Molt honorable senyora presidenta, senyors i senyores de la sala, em dic Bernat i represento l'Escola Intermunicipal del Penedès, de Sant Sadurní d'Anoia.

Primerament, volem agrair al Parlament de Catalunya haver-nos convidat a participar en el projecte «Fem una llei». Aquesta experiència ens ha servit per aprendre i millorar la tècnica de dialogar i transmetre les nostres opinions per fer que la llei fos al més entenedora possible.

La llei que volem aprovar amb l'ajuda de tots no només prohibeix que els menors puguin accedir a continguts inapropiats, sinó que també vol conscienciar la població dels riscos d'Internet. Encara que molts de nosaltres no ens n'adonem, cada cop que ens connectem a la xarxa, tant si són xarxes socials com xats, ens exposem a milions de riscos, dels quals només en coneixem alguns.

Encara que aquesta llei no s'aprovi veritablement, pensem que és molt necessari que en aquest context en què les noves tecnologies cada dia guanyen terreny, ha d'aparèixer una llei que en reguli els mals usos.

I, finalment, voldríem agrair novament l'oportunitat que ens heu donat per endinsar-nos una mica en el món de la política, saber com s'elabora una llei i poder veure els problemes que hi poden aparèixer.

Esperem que en propers anys es continuï duent a terme aquest projecte, amb més escoles i més alumnes disposats, com tots nosaltres, a passar una bona estona amb companys del centre o bé amb d'altres.

Moltes gràcies.

La presidenta

Ara veig que no aplaudiu... *(Rialles.)* Ja podeu aplaudir una mica, no? *(Aplaudiments.)*

Normalment els diputats i diputades no solem aplaudir, alguna vegada, sí. El públic no pot aplaudir, ni pot fer manifestacions d'aprovació o desaprovació, tal com diu el Reglament del Parlament. Dels diputats i diputades no en diu res i, de tant en tant, doncs, hi ha alguns grups que aplaudeixen. Per tant, si voleu ara, com que heu de parlar molts, podem no aplaudir i al final fem el gran aplaudiment quan el projecte de llei sigui aprovat o no. D'acord?

A continuació té la paraula el senyor Aleix Sanchis Ramírez, de l'Institut Lluís de Peguera, de Manresa.

Aleix Sanchis i Ramírez

Molt honorable senyora presidenta del Parlament de Catalunya, senyors i senyores diputats i diputades, companys i companyes.

Em dic Aleix Sanchis i sóc el portaveu dels alumnes de quart d'ESO, de l'Institut Lluís de Peguera, de Manresa.

Hem trobat molt interessant poder participar en aquest projecte perquè ens ha permès viure des de dins la tasca parlamentària que realitzen els polítics i els passos que se segueixen en l'elaboració d'una llei.

En un moment d'important desafecció per la política entre el jovent, creiem que aquesta iniciativa és particularment positiva i engrescadora.

En les sessions de treball han sortit punts de vista diferents, ara bé, tots els participants hem escoltat les opinions dels altres centres, hem cooperat i ens hem posat d'acord per tal d'arribar a fer una proposta clara, ordenada i coherent.

Atès que les tecnologies de la comunicació estan cada vegada més presents en la nostra societat, i conscients dels problemes que poden generar, creiem que el Projecte de llei sobre la regulació dels usos d'Internet i altres tecnologies de la comunicació que hem debatut, ha estat encertat i molt necessari.

Les TIC són una eina de suport en la tasca educativa, que faciliten l'aprenentatge als centres educatius, a casa i en l'àmbit públic. Ara bé, cal una regulació dels seus usos en tots aquests àmbits, a fi que se'n faci un ús responsable i que es protegeixi els menors dels perills que comporten.

És important que el professorat es formi en adquirir destresa en les TIC i que els pares i tutors legals es responsabilitzin de conscienciar els seus fills sobre els perills de la xarxa i que estableixin unes pautes clares d'utilització.

Aquesta llei recull les normes que han de respectar les empreses que ofereixen serveis de tecnologies de la comunicació, per tal d'impedir l'accés dels menors a continguts inapropiats, i també té una part sancionadora, en mans del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, per als casos d'incompliment.

Així mateix, trobem interessant que aquesta llei vulgui impulsar la creació de continguts apropiats i educatius, amb l'atorgament de subvencions, per concurs públic, a empreses, i de beques a estudiants i professors.

Concloem la nostra intervenció agraint, sincerament, l'oportunitat que ens ha estat brindada de poder participar en el projecte i compartir l'activitat amb joves d'arreu de Catalunya. Ha estat una experiència molt enriquidora, útil i gratificant.

Per tot el que hem exposat, el nostre institut votarà a favor de l'aprovació de la llei.

Moltes gràcies senyora presidenta del Parlament de Catalunya.

La presidenta

Passem ara al Grup B. Té la paraula, en primer lloc, la senyora Hanae El Ouahbi, de l'Institut Flos i Calcat, de Barcelona.

Hanae El Ouahabi

Bon dia, honorable senyora presidenta, senyores i senyors diputats, els parlaré en nom dels alumnes de l'IES Flos i Calcat, de Barcelona.

Durant el present curs hem estat treballant en l'elaboració d'una llei que serveix per regular els usos d'Internet i altres tecnologies de la comunicació, amb l'objectiu de protegir i defensar els menors.

Després de treballar els textos proposats, veiem la necessitat de votar a favor d'aquesta llei que ens protegeix a tots.

No ha estat una tasca fàcil, som nois i noies de centres diferents vinguts d'arreu de Catalunya que hem estat treballant intensament en el projecte i hem comprovat com és de difícil posar-se d'acord i acceptar els punts de vista dels altres, i respectar-los, així com col·laborar amb altres grups sense deixar de representar els companys, fent i refent la feina moltes vegades, com creiem que fan cada dia els diputats i diputades de Catalunya.

Ara, amb la feina ja acabada, estem contents i el resultat és bo i la valoració sobre el procés molt bona. La majoria dels que avui estem aquí presents, segur que recordarem sempre i amb satisfacció aquest treball i la feina desenvolupada durant aquest curs, així com els moments viscuts en aquesta casa que ens representa a tots els catalans, el Parlament de Catalunya.

Senyora presidenta, senyores i senyors diputats, en nom de l'IES Flos i Calcat, moltes gràcies.

La presidenta

Molt bé, molt bé. Senyora Maria Perramon i Mascaró, de l'Institut Pius Font i Quer, de Manresa.

Maria Perramon i Mascaró

Divuit de maig de dos mil dotze. Barcelona. Molt honorable senyora presidenta del Parlament de Catalunya, diputats, diputades, senyors i senyores, la crisi mundial afecta tot el món, tots els països, uns més que d'altres. Molts estan amb l'aigua al coll, n'hi ha que els rescaten i no se'n surten, d'altres ja comencen a notar millora de l'economia i la resta cada cop està pitjor. Tots els països busquen solucions per combatre la crisi i tots posen condicions econòmiques per afavorir l'economia del seu país, i així també la del seu govern. Fan retallades generals, apugen els impostos als rics... fan coses justes per al país i bones per a recuperar-se.

A Espanya, les retallades són descompensades totalment, a molts pocs llocs es fan retallades, la gent gasta igual i llavors va a plorar perquè no té res... A Catalunya, s'han fet retallades per totes les bandes: que si retallades a l'educació, que si retallades a la sanitat, que si més retallades a l'educació..., només fan que fer retallades als «pringats» de Catalunya, perquè la resta del nostre suposat país no compleixen amb res i a sobre els hem de mantenir nosaltres.

Aquí, a Catalunya, hem de pagar més impostos que enlloc més d'Espanya i, a sobre, no ens en donen ni la meitat per pagar la nostra despesa pública. Tots els diners que enviem cap allà els fan servir per al que volen menys per a Catalunya. Quina justícia és aquesta? Som dels únics que hem de pagar per passar per les autopistes, ja amortitzades, per pagar la construcció d'autopistes a d'altres indrets d'Espanya que no hi circula ni Déu. Han construït un tren a Andalusia, l'AVE, que han hagut de tancar perquè només hi pujaven dues persones al dia. De qui va ser la brillant idea de construir-hi aquest tren? Perquè a mi em sembla que aquesta idea la van treure de la tómbola, com a alguns polítics del govern d'Espanya i de Catalunya.

Jo trobo que aquí moltes coses fallen: massificació a les aules, taxes universitàries pels aires, rescat de bancs amb diner públic..., la igualtat no és la mateixa a tot arreu, ens tenen marginats i només ens volen perquè els donem molts diners d'impostos, perquè a l'hora de redistribuir el pressupost de cada comunitat nosaltres devem ser els últims a rebre'n i a sobre rebem els diners que els sobren, o sigui, quatre rals.

Finalment, voldríem acabar dient que aquestes tres trobades ens han agradat molt, el projecte «Fem una llei» ha estat una bona experiència i molt interessant per aprendre el funcionament d'elaborar lleis ben fetes per diferents persones i diferents opinions.

L'any que ve pensem que seria bo que es repetís per a altra gent, i nosaltres aprovem aquest Projecte..., que ens ha agradat. *(Forts aplaudiments i xiulets.)*

La presidenta

Veig que aquesta diputada ha tingut molt èxit, eh? *(Rialles.)* Ara, també haig de dir una cosa: des d'aquesta tribuna que gran part del temps l'ha esmerçat a parlar dels problemes reals de la societat, però ha parlat poc del projecte de llei. Sort que ha acabat dient que el projecte de llei estava bé, però realment has parlat dels temes que preocupen i ocupen la ciutadania.

Molt bé, continuem. Té la paraula la senyora Núria Masclans i Serrat, de l'Institut Vall de Tenes, de Santa Eulàlia de Ronçana.

Núria Masclans i Serrat

Honorable senyora presidenta del Parlament de Catalunya, il·lustres diputats, benvolguts companys i companyes parlamentaris, com a Grup parlamentari de l'Institut la Vall del Tenes volem agrair als Serveis Educatius del Parlament l'oportunitat de participar en aquest projecte, i esperem continuar participant-hi molts anys més, si les retallades ens ho permeten.

«Fem una llei» ens ha aportat valors de democràcia i d'experiència legislativa, així com també la tolerància i el respecte a les idees i opinions de tots els que lluitem per una societat democràtica lliure. Avui més que mai, en aquests temps de crisi democràtica i social, cal defensar els nostres drets que es veuen amenaçats i exercir la funció legislativa, fonamental per tal d'ajudar el nostre país a tirar endavant. Tots hi hem de posar el nostre granet de sorra, nosaltres, com a estudiants, també, intentant fer, dia a dia i amb molt d'esforç, la feina ben feta.

Respecte a la llei que hem treballat, nosaltres votarem que sí a la seva aprovació, perquè creiem que les TIC són una molt bona eina de treball per a alumnes i professors a les aules, són una eina valuosa per obtenir informació i coneixements però també es pot convertir en una eina destructiva per a la persona: addicció, assetjament i continguts inadequats són només alguns exemples dels perills que també comporta. Cal regular-ne, per tant, l'ús, i protegir els drets dels seus usuaris.

Creiem, doncs, que en el seu conjunt és una bona llei, tot i que també cal que pares i tutors vetllin per al bon ús de les TIC a casa i a l'escola. Fer una societat més justa és responsabilitat de tots, però també cal una legislació per a donar justícia a aquells que són víctimes dels abusos i mals usos d'aquesta nova eina de treball escolar.

Creiem que el treball parlamentari és fonamental per crear una societat més justa. En un món globalitzat hem de gaudir de tots els avantatges que ens aporten les TIC i esperem que aquesta llei ens ajudi a aconseguir-ho.

Moltes gràcies i, visca Catalunya! *(Aplaudiments.)*

La presidenta

Moltes gràcies, senyora Maria. A continuació té la paraula el senyor David Martín i Arnó, de l'Institut Canigó, d'Almacelles.

David Martín i Arnó

Molt honorable senyora presidenta del Parlament, honorables diputats i diputades, amics i amigues, em dic David Martin i represento l'INS Canigó, d'Almacelles. Aquest projecte de llei ha contribuït a enriquir-nos positivament, hem fet un treball nou per a nosaltres que no havíem fet abans, hem conegut nous companys que al principi es trobaven perduts com nosaltres, però que gracies a l'ajuda i a la cooperació del grup en general ens n'anem anat sortint. Nosaltres hem acabat molt contents aquest treball, que ens ha servit com a nova experiència. Considerem positiu que aquests tipus de projectes es segueixin fent durant els pròxims anys.

Pensem que la llei sobre les TIC s'hauria de legislar, ja que les TIC formen part del futur i el present. Són molts els infants i els joves que des de petits aprenen com funcionen i és necessari que ho facin amb llibertat, però també amb tota la seguretat possible.

Ens agradaria que l'any que ve es proposessin nous temes d'actualitat, per tot això, el nostre vot serà favorable al projecte de llei.

Moltes gracies pel vostre temps. *(Aplaudiments.)*

La presidenta

Comença ara l'altre grup parlamentari, que és el grup C. Té la paraula, en primer lloc, la senyora Maria Rodríguez Gutiérrez, de l'Institut Eugeni d'Ors, de Vilafranca del Penedès.

Maria Rodríguez i Gutiérrez

Honorable senyora presidenta, en primer lloc, voldríem destacar que, a part d'oferir l'ús de xarxes socials, un ordinador és una potent eina que ens és útil per a una millor formació i informació. No obstant, és essencial que s'entengui que resulta necessari utilitzar-lo correctament i assenyadament.

Un aspecte fonamental de la llei és el de la protecció dels menors. No correspon als pares supervisar constantment els fills menors quan aquests usen la xarxa, no volem tant de control patern, senyora presidenta; és obligació de les empreses garantir que els continguts de les seves pàgines siguin els apropiats a l'edat dels usuaris.

També hem regulat les subvencions de les empreses creadores de programari educatiu, ja que han de ser proporcionals a la dificultat del projecte.

Tota llei s'ha de fer complir, per això hem implantat sancions per als infractors. En aquest sentit, creiem que no és el mateix aplicar una sanció a una empresa d'àmbit local que a una d'universal, com, per exemple, Facebook. Pensem que com més poderosa sigui l'empresa, major ha de ser l'import de la multa que se li imposi.

Per últim, ens agradaria dir que en aquest projecte no només hem après sobre lleis i política, sinó que hem après a escoltar les raons dels altres i a reaccionar d'una manera assertiva.

Finalment, voldríem anunciar el vot afirmatiu a aquesta llei dels alumnes de l'Institut Eugeni d'Ors, de Vilafranca.

Moltes gràcies, senyora presidenta. *(Aplaudiments.)*

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació té la paraula la senyora Júlia Bernades, de l'Institut Manuel de Pedrolo, de Tàrrega.

Júlia Bernades i Herrera

Molt honorable senyora presidenta del Parlament de Catalunya, il·lustres senyores i senyors diputats, i companys i companyes d'altres instituts que ens acompanyeu a l'acte d'aprovació del projecte «Fem una llei». Em dic Júlia Bernades i parlo en nom de l'Institut Manuel de Pedrolo, de Tàrrega i del grup parlamentari C.

Ens trobem, un dia com avui, per tal de fer el ple d'aprovació del Projecte de llei sobre la regulació dels usos d'Internet i la protecció dels menors. Ens ha semblat un encert tractar aquest tema perquè ens ha permès reflexionar sobre una qüestió que ens afecta especialment i, a la vegada, conèixer de primera mà l'activitat parlamentària i viure la simulació de la creació d'una llei.

Hem entès la necessitat de regular l'ús de les tecnologies i de vetllar pels drets dels menors d'edat en l'ús de les TIC, als centres docents i als espais públics.

La llei que us presentem té la voluntat d'impulsar l'ús de les noves tecnologies entre els joves, l'ús d'Internet en xats, fòrums, blocs, en tant que eines de socialització, diversió o treball.

L'aprovació de la llei serà per a nosaltres una garantia que podrem navegar de manera segura ja que aquesta implica obligacions als pares, professors, centres educatius i centres públics, que hauran de preservar i ensenyar als joves l'ús segur d'Internet.

Voldríem esmentar també les responsabilitats que la llei atribueix a les empreses i programadors a qui s'encoratja al desenvolupament d'eines, programes i continguts segurs i adreçats especialment als menors.

Per tot això, votem a favor del Projecte de llei sobre la regulació dels usos d'Internet i altres tecnologies de la comunicació.

Per acabar, el nostre institut i el Grup Parlamentari C, agraïm al Parlament l'oportunitat que ens heu donat, oportunitat que ens ha permès descobrir com funciona i treballa el Parlament de Catalunya.

Moltes gràcies a tothom, molt honorable senyora presidenta del Parlament. *(Aplaudiments.)*

La presidenta

A continuació té la paraula el senyor Aleix Güell Oleart, de l'Institut Cendrassos, de Figueres.

Aleix Güell i Oleart

Molt honorable presidenta, senyores i senyors diputats, companys i companyes, com a portaveu de l'Institut Cendrassos, de Figueres, volem agrair l'oportunitat que ens heu ofert, des del Parlament de Catalunya, de fer-nos partícips d'aquest projecte de llei, de l'anàlisi del qual hem après força.

Opinem que, enguany, se'ns ha plantejat un projecte de llei redactat d'una manera excessivament estricta i normativa, en comparació als encàrrecs anteriors. Sabem que és molt necessari que es regulin els usos de la xarxa a Internet per protegir i defensar els menors d'edat, però potser s'hauria d'evitar caure en un excés de reglamentació, dins de l'àmbit públic, com seria en el cas dels menors de dotze anys, per la dificultat que generaria el seu compliment efectiu per part dels pares i mestres.

Destacaríem també l'article 7, en els apartats 2 i 3, que fan referència a les xarxes obertes d'ús públic; de la manera com els esmentats apartats ho plantegen no creiem que se'n pugui garantir l'efectivitat. Per tot això, volem demanar a aquest Parlament que posi a l'abast dels joves totes les eines necessàries per poder desenvolupar aquest projecte que avui presentem.

Per tot el que acabem d'exposar, tot i les objeccions plantejades, els alumnes de l'Institut Cendrassos, de Figueres, votarem favorablement aquest projecte de llei.

A part de tot això, voldríem fer una crítica a la situació actual de l'educació perquè creiem que hauria de ser la prioritat d'aquest país. Justament ara que el futur del nostre estat, que tenim una crisi de valors i el futur és més incert que mai, hauríem d'invertir en favor dels nous elements que puguin agafar amb força les regnes d'aquest país.

Per aquest motiu creiem que, en l'última cosa en què s'haurien de fer retallades de pressupostos és en l'educació.

Gràcies! *(Aplaudiments.)*

La presidenta

A continuació té la paraula la senyora Mar Tous Fernández, de l'Institut El Cairat, d'Esparraguera.

Mar Tous i Fernández

Benvolguda presidenta, diputats, professorat i alumnat, en primer lloc, volem destacar de les nostres esmenes acceptades la referida a l'article 6, en la qual vam proposar tenir un temps màxim de connexió als ordinadors situats en llocs públics.

També ens agradaria remarcar el punt 5 del mateix article, en què vam fer la proposta que en àmbits públics, amb el permís del responsable, es pogués instal·lar als ordinadors programari nou. Aquesta esmena també va ser acceptada per la resta de grups.

Tot i això, altres de les nostres consideracions van ser refusades per la resta de companys, com ara la que es referia a l'edat mínima per utilitzar les xarxes socials. Nosaltres vam proposar que fos a partir de dotze anys, que és quan entren a l'ESO, però finalment es va consensuar que fos als deu anys.

Per últim, volem agrair la possibilitat de fer de fer de diputats diversos dies i haver conegut tot el procés a l'hora de fer una llei.

Gràcies i visca Catalunya! *(Alguns aplaudiments.)*

La presidenta

Passem ara al Grup Parlamentari D, té la paraula, en primer lloc, la senyora Andrea Colomina Olmo, de Lestonnac - l'Ensenyança, de Lleida.

Andrea Colomina i Olmo

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats, amb aquest acte d'avui, els joves, erigits en representants de la sobirania popular, contribuïm que la ciutadania senti com a pròpia la institució més significativa del nostre país.

Represento els meus companys del grup D, el Col·legi Lestonnac de Lleida. El Projecte que avui es presenta ha estat objecte d'un viu debat en el si del nostre grup i d'unes extenses negociacions amb la resta de grups parlamentaris.

Les noves tecnologies són un fenomen amb una forta incidència social que crea sentiments contraposats: mentre alguns hi veuen un esperançador gresol d'oportunitats, altres ho viuen amb neguit, i ambdues perspectives són perfectament comprensibles.

Hem de tenir en compte que aquests avenços proporcionen informació i interrelació social, dues condicions sense les quals no hi hauria ciutadans lliures. Però un ús inadequat pot comportar conseqüències no desitjables.

Per això avui en regulem l'ús, amb una especial incidència en la protecció dels més febles: els menors d'edat.

I vull remarcar que, per al nostre grup, la principal virtut del present text és fer-ne coresponsables la família, l'escola i l'Administració, ja que només amb una actuació conjunta podrem fer front a aquest il·lusionant repte.

Per acabar, i ja que ens trobem en el cap i casal de Catalunya, m'agradaria que els que ocupen aquests escons veiessin també en l'ús de les noves tecnologies una oportunitat per reduir l'escletxa oberta entre el poder polític i la societat.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats. *(Aplaudiments.)*

La presidenta

A continuació té la paraula la senyora Patrícia Santos Duran, del Col·legi Padre Damian, de Barcelona.

Patricia Santos i Duran

Honorable presidenta del Parlament de Catalunya, senyores i senyors diputats, m'adreço a vostès en representació de l'escola Padre Damián de los Sagrados

Corazones de Barcelona i dels seus alumnes per parlar sobre les activitats que hem realitzat al llarg del curs escolar que ens han permès conèixer millor el sistema legislatiu que regeix el país.

Enguany, hem treballat una llei sobre els menors d'edat i les tecnologies quant a Internet, un tema que crea molta polèmica a la nostra societat actual. Internet és una eina d'ús quotidià que ens permet accedir a la informació molt fàcilment, tot i que la barrera dels límits és massa fina. Per aquesta raó, és complex establir unes lleis que regulin aquests límits.

El que voldríem destacar és l'ús de les eines TIC a l'escola. Segons el nostre parer, la introducció d'aquestes eines és més complicada del que aparenta, ja que nosaltres, els alumnes, som nadius en el món de la tecnologia, en contrast amb la majoria del personal docent actual, que no ho és.

Per contra, creiem que en un futur s'arribarà a un equilibri entre professors i alumnes pel que fa al nivell d'integració amb la tecnologia, la qual cosa podrà fer més eficaç el sistema d'ensenyament i, com a conseqüència, l'aprenentatge.

Finalment, ens complauria agrair a tot el personal docent del projecte «Fem una llei» que ens ha acompanyat durant aquesta experiència.

Moltes gràcies per la seva atenció, honorable presidenta, senyores i senyors diputats. *(Aplaudiments.)*

La presidenta

A continuació té la paraula el senyor Marc Casco Torán, de l'Institut Mediterrània, del Masnou.

Marc Casco Torán

Bon dia, senyora presidenta. Les TIC són importants per a nosaltres perquè les utilitzem contínuament i formen part de la nostra vida. A ciutadania hem vist aquest tema, n'hem parlat i creiem que hi hauria d'haver una llei de controlés i regulés l'ús de les TIC.

Com a aportacions cal destacar que el professorat s'hauria d'actualitzar cada any i s'hauria de regular l'ús de les TIC. També creiem que els pares hauriien de treure més informació i aprenentatges sobre les TIC.

L'experiència ens ha servit per apropar-nos més al dia a dia dels polítics i veure que arribar a acords no és tan fàcil com tots creiem, però que és una activitat necessària.

Per finalitzar, agraïm l'atenció prestada durant la nostra estada al Parlament i esperem que es pugui tornar a repetir.

Gràcies. *(Aplaudiments.)*

La presidenta

A continuació, té la paraula el senyor Pedro Antonio Fernàndez, de l'Institut Montmeló, de Montmeló. *(Rialles.)*

Pedro Antonio Fernández Zambrano

Molt honorable senyora presidenta, diputats i diputades, companys i companyes, aquest títol tercer se centra en les empreses que ofereixen serveis TIC.

Molt encaridament l'article 11 se centra en la protecció dels menors que ha de ser garantida i en fa responsables les empreses. Les empreses que fan servir les TIC han de contribuir fent xerrades i conferències sobre els perills de la xarxa i hi han de participar també els pares i les escoles.

Cal protegir els menors en tot moment i el Govern ens ha d'ajudar perquè els continguts il·legals o perjudicials no arribin als nois i noies.

L'article 12 destaca que hem d'educar bé, de manera responsable, els nens i les nenes, i que han de contribuir-hi professors, pares, tutors.

L'article 13 reconeix al Departament d'Empresa i Ocupació que ha d'ajudar contribuint amb subvencions per fer possible la creació de pagines web amb un contingut apropiat.

L'article 14 destaca el fet que un menor de setze anys no hauria de tenir accés a comptes bancaris.

L'últim article, el 15, ens detalla que hi ha un grup que ha de ser independent i que cal que vigili que es compleixin les normes. El CAC ha de lluitar perquè la normativa es compleixi en el sector públic i privat. Les empreses catalanes que no ho compleixin seran sancionades amb multes.

El nostre grup creu que la llei esta ben fonamentada i és molt prometedora de cara als joves i el seu futur. Per això demanem el vot afirmatiu a aquesta llei. Moltes gràcies. *(Aplaudiments.)*

La presidenta

Finalment, en nom del Grup parlamentari E, té la paraula la senyora Sònia Serrano Milla, de l'Institut Esteve Terrades i Illa, de Cornellà del Llobregat.

Sònia Serrano i Milla

Honorable presidenta, estimats diputats i diputades, amics i amigues, per començar, en nom del meu institut, l'IES Esteve Terrades, de Cornellà de Llobregat, us volíem agrair l'oportunitat de deixar-nos participar en el projecte «Fem una llei».

Ens ha agradat molt participar en aquest projecte de llei perquè considerem que era molt oportú que aquest Parlament es pronunciés sobre l'ús de les noves tecnologies per part de la gent menor d'edat.

Nosaltres donarem el nostre vot a favor d'aquesta llei, que al llarg de tot aquest procés hem pogut debatre i negociar amb els altres grups aquí presents.

Direm que sí perquè considerem que aquesta llei preserva la gent menor d'edat dels perills que poden causar els mals usos de les TIC, però també pensem que és una llei positiva quant a valorar els aspectes constructius que poden tenir les noves tecnologies en la nostra formació, tant acadèmica com personal.

Ja era hora que tinguéssim una llei com aquesta que pugui defensar la gent més vulnerable de la societat dels possibles assetjaments que es poden patir des de les xarxes socials, tant utilitzades per la gent jove. Però també és cert que sense la complicitat de les famílies, de l'escola, i, en general, de la societat, no serà possible educar-nos en responsabilitat davant del repte que suposa un bon ús de les noves tecnologies.

Per tot això, demanem a les autoritats responsables una major inversió a l'ensenyament públic, ja que ara més que mai hauríem de fer una aposta clara i valenta per apropar-nos a les TIC amb la qualitat que ens mereixem. I tot això, és clar que no serà possible si, en comptes de dedicar més recursos –econòmics i humans–, retallem i retallem sense pensar en les terribles conseqüències que aquest fet tindrà per a la nostra societat.

Al nostre institut, no fa gaire, vam penjar una pancarta que diu: «Si retallem l'escola, s'empobreix la societat.»

Per tot això, honorable presidenta, moltes gràcies; diputats i diputades, amics i amigues, gràcies. *(Aplaudiments.)*

La presidenta

A continuació té la paraula la senyora Erika Sierra Garcia, de l'Institut El Til·ler, de les Franqueses del Vallès.

Erika Sierra i Garcia

Molt honorable senyora presidenta, il·lustres diputats i diputades, companys i companyes, em dic Erika Sierra i represento l'Institut El Til·ler, de les Franqueses del Vallès.

Primer de tot, volem agrair que se'ns hagi permès participar en aquest projecte de fer una llei, que ens ha servit per entendre una mica més la feina que fan el conjunt de diputats i diputades del Parlament de Catalunya, amb el suport de la presidència, perquè el país funcioni. Hem vist que posar-nos d'acord no és tan fàcil, però que si treballem en equip, ens escoltem i ens tenim en compte tots plegats, és possible.

D'aquesta llei sobre les tecnologies de la comunicació, el punt que considerem més important és l'ús dels ordinadors a l'escola. Al nostre centre els fem servir i en ens sentim afortunats perquè hi trobem diversos avantatges per al nostre aprenentatge: podem obtenir informació de tota mena, les classes són més amenes, s'aprofita més el temps perquè escrivim més ràpid per fer feina o per agafar apunts... També hem millorat la nostra ortografia gràcies al corrector, i la nostra redacció, perquè podem refer els textos que elaborem. A més els *netbooks* són lleugers de transportar.

L'únic que trobem negatiu de l'ordinador a l'escola és que el wifi de vegades no funciona bé, cosa que, o ens fa perdre temps de classe, o hem de deixar l'activitat per a casa.

Respecte a les retallades, considerem injust que es retalli en educació, perquè és el nostre futur i no s'ha de jugar amb el futur. En lloc de retallar en educació s'hauria de reduir la despesa militar, que és innecessària. Un dia la nostra professora ens va dir que la riquesa d'un país creix si hi ha una bona educació. Nosaltres pensem que si s'inverteix més a millorar l'educació, incloses les noves tecnologies, Catalunya tornarà a tirar cap amunt amb força, amb la força de la nostra bona preparació.

Visca Catalunya! *(Aplaudiments.)*

La presidenta

A continuació té la paraula la senyora Alba Ramírez, de l'Institut Sa Palomera, de Blanes.

Alba Ramírez i Sánchez

Gràcies, molt honorable senyora presidenta del Parlament. El nostre institut fa anys que participa en aquest projecte, que considerem molt educatiu, perquè permet que els joves s'aproximin més a la política.

Nosaltres donem un vot positiu a aquest projecte de llei. Internet obre tot un món de possibilitats, però a la vegada és un espai perillós. Per exemple, quan els joves es mostren per càmera web i no saben que la persona amb qui parlen els pot estar espiant i obtenir informació d'ells. No només es tracta d'informació personal, sinó que, de vegades, per mitjà d'Internet, ens poden arribar virus i causar-nos problemes al sistema operatiu de l'ordinador. Tot això demostra que és necessària una regulació legal d'Internet i de les noves tecnologies.

De tota manera, ens trobem davant d'un món molt delicat perquè estem tocant la llibertat de les persones. Per aquesta raó, la llei no pot establir una privació genèrica d'accés dels menors a Internet i ha de regular els casos individualment. Per exemple, no és el mateix l'ús d'Internet a classe, amb la vigilància del professorat, que a casa on el menor es pot trobar, en determinades circumstàncies, sol.

Per això ens sembla que la llei ha de detallar molt cada cas. Efectivament, aquesta llei ho fa i per això es divideix en tres títols que analitzen els diversos aspectes relacionats amb les TIC.

El nostre Grup ha introduït algunes esmenes de qüestions que no ens semblaven correctes. Algunes d'aquestes esmenes han estat acceptades i d'altres, eliminades. Tal com ha quedat la llei no ens agrada que tots els professors hagin de tenir un alt nivell de coneixements informàtics; considerem que un professor de llengua, per exemple, sobretot ha de saber llengua i literatura; la informàtica és competència del professorat d'aquesta especialitat.

Malgrat això, considerem que la llei és útil en la seva globalitat, perquè estableix límits en una qüestió delicada. En conseqüència, el nostre vot és afirmatiu. *(Aplaudiments.)*

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació té la paraula el senyor Martí Coma, de l'Escola Sant Felip Neri, de Barcelona.

Martí Coma i Cerrato

Molt honorable senyora presidenta del Parlament de Catalunya, senyors i senyores diputats, companys i companyes, ens agradaria aprofitar l'oportunitat que ens brinda el Parlament de Catalunya per poder expressar les nostres inquietuds respecte a la situació econòmica i política actual amb relació al tema tractat. Ens preocupa que projectes com aquest es vegin afectats per les retallades en l'educació. I no tan sols patim per la pervivència d'aquesta proposta, sinó de moltes altres, com les que s'inclouen en el projecte de llei que avui hem aprovat: formació permanent del professorat, inversions en noves tecnologies, etcètera.

L'experiència viscuda durant aquests mesos ens ha permès compartir i debatre diferents opinions amb els nostres companys i companyes, i finalment hem aconseguit arribar a un consens. Pensem que el bé comú es troba per sobre dels interessos personals o partidistes.

Volem assenyalar també que treballant sobre el tema de les noves tecnologies ens hem adonat que aquestes poden ser una magnífica eina per fer del nostre sistema polític una democràcia més directa. Creiem que és necessari fer arribar la veu dels ciutadans i ciutadanes a les institucions i que aquestes ens escoltin.

Moltes gràcies, i visca Catalunya!

La presidenta

I, per últim, té la paraula la senyora Maria Gómez Morillo, de l'Institut Illa de Rodes, de Roses.

Maria Gómez i Morillo

Molt honorable senyora presidenta, il·lustres senyors diputats, companys i companyes presents a l'hemicicle, a les sales del Parlament i que ens seguiu per televisió.

Em dic Maria Gómez i sóc la portaveu de tots els alumnes de tercer d'ESO de l'Institut Illa de Rodes, de Roses, a l'Alt Empordà. També és remarcable que al nostre esforç com a grup de secundària s'hagi sumat l'ajuda oferta per un petit grup d'alumnes de segon de batxillerat. Aquí hem treballat el Grup parlamentari E.

És per mi un motiu d'alegria estar aquí avui entre vostès, i dirigir-me a una sala plena de tants companys que hem estat treballant durant força mesos per a «Fer una llei», que després votarem. Suposa una excel·lent experiència de simulació del treball democràtic que es fa en aquesta seu, el Parlament de Catalunya.

La participació política democràtica permet que, fins i tot els que vivim en llocs allunyats de Barcelona i dels grans centres de població, puguem aportar les nostres opinions, i, per aquest motiu, ens honora tant estar avui aquí.

A l'institut hem treballat en catorze grups i –com els nostres companys - hem estat aquí dues vegades, abans del dia d'avui: una, per a constituir el Grup parlamentari E, i, l'altre, per a reunir-nos en comissions. Avui hem arribat al final, i ara som aquí per debatre la llei, que, un cop fetes les esmenes, ens sembla que convé. Per això el nostre Grup hi votarà a favor.

Com es recull al preàmbul i en els diferents articles realitzats, aquesta Llei sobre regulació dels usos d'Internet i altres tecnologies de la comunicació per a la protecció i defensa dels menors d'edat és una regulació que convenia, tant per a defensar els més dèbils davant possibles mals usos d'aquestes poderoses i innovadores eines com per a protegir la llibertat d'expressió i d'accés a la informació, que ha de caracteritzar aquesta societat.

No sempre hem estat d'acord en els límits que cal establir, a qui correspon cada responsabilitat o quin ha de ser el paper de les famílies, de les institucions i de les autoritats en cada punt, però ha quedat clar que qualsevol abús ha de ser sancionat i que convé una competència responsable per part de tothom.

En concret, cal que siguem conscients dels problemes i dels avantatges que genera la utilització massiva d'Internet en diferents àmbits, tant dins dels nostres centres docents com en els espais públics on ens movem.

La llibertat d'accés ha de ser protegida i ha de garantir –especialment als que som menors d'edat– que no hi hagi abusos i que el professorat tingui la informació necessària per ser educativa i que Internet sigui segura.

La llei preveu algunes eines per a actuar i impedir qualsevol mena d'agressió virtual contra els menors. Possiblement caldrà actualitzar-les, seguint l'evolució d'aquest modern àmbit de comunicació. Les limitacions que s'estableixen, però, a la llei posen unes bases sòlides: qui vulgui fer un ús incívic de la xarxa o malmeni l'honor o la dignitat dels ciutadans joves del país no quedarà impune.

En sentit positiu, esperem que també afavoreixi la creació de més continguts apropiats per als joves, ja que no és, ni de bon tros, una legislació només limitadora.

Finalment, com a representant de molts joves rosincs que participem per primera vegada en el projecte «Fem una llei», volem agrair a totes les persones que ens han atès a distància i que ens han acollit aquí, al Parlament de Catalunya, per la seva atenció, paciència i professionalitat.

En agradaria poder transmetre a molts milers de ciutadans de la nostra terra el que hem après, la importància d'una participació activa i dinàmica en la vida política, la responsabilitat cívica i l'experiència d'haver treballat amb noies i nois d'arreu de Catalunya, ben competents i assenyats. I per això hem elaborat, des del nostre institut, diferents programes de televisió, que hem difós per la TDT comarcal i, evidentment, per Internet. Tant de bo aquesta activitat fos permanent i no s'acabés ara.

I, finalment, senyora presidenta, només queda dir que ha estat un honor per mi dirigir-me a tots vostès i fer-los saber que el suport que dóna el nostre Grup E donarà suport a la votació d'aquesta llei.

Gràcies a tots i que passeu un bon dia! *(Aplaudiments.)*

La presidenta

Acabades ja totes les intervencions, passarem ara a la votació del Projecte de llei. Es farà a mà alçada. S'inicia la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs queda el projecte de llei sobre regulació del usos d'Internet i altres tecnologies de la comunicació per a la protecció i defensa dels menors d'edat ha estat aprovat per unanimitat. *(Forts aplaudiments.)*

Intervenció
dels grups parlamentaris

El tercer punt de l'ordre del dia és la intervenció dels grups parlamentaris.

Té la paraula, en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari Socialista, l'il·lustre senyor Daniel Font i Cardona.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyora presidenta, gràcies a tots i a totes per l'assistència al plenari del Parlament, però també els que estan a les sales de fora, m'han dit que avui són fins a set-centes persones, fins a set-cents nois i noies. Gràcies a tots per l'assistència, per voler venir al Parlament a fer aquest exercici de democràcia que ha estat formidable de veure des d'aquí la Mesa i que ha estat realment molt ben treballat, molt ben elaborat com coincidireu amb mi.

Voldria dir-vos, breument, un parell de coses, que la democràcia vol dir, fonamentalment, un parell de coses, entre moltes altres consideracions institucionals, polítiques, filosòfiques i de tot ordre, no? Però vol dir dues coses, principalment. Primer, vol dir tenir opinió pròpia de les coses, tenir una opinió pròpia i personal de les coses, no la de la televisió, no la d'un programa de ràdio que hem escoltat, no la d'un diari que hem llegit en un determinat moment... M'atreviria a dir que fins i tot no la del professor o professora exclusivament o la del mestre, sinó tenir una opinió pròpia de les coses, és a dir, que un repte és aprendre a pensar per un mateix, aprendre a pensar per nosaltres mateixos, reflexionar per nosaltres mateixos, establir un filtre de les coses per nosaltres mateixos i tenir una opinió pròpia de les coses. Aquesta és una característica de la democràcia.

I, segon, la democràcia vol dir també respectar l'opinió dels altres, saber contrastar l'opinió pròpia amb els altres, és a dir, entendre i creure que, a més de nosaltres, per tenir opinió pròpia, els altres també en poden tenir una que sigui diferent de la nostra i que nosaltres hem de respectar la dels altres encara que sigui diferent de la nostra. D'això se'n diu la tolerància, el respecte democràtic.

L'exercici de la democràcia és, doncs, això, aquestes dues coses: emetre opinió pròpia, contrastar-la amb la dels altres i arribar a una conclusió majoritària sobre les coses que cal fer i que volem fer. I, per tant, conté un principi que és el principi de sotmetiment a la democràcia, sotmetiment a la majoria, que pot ser diferent a la d'un altre moment. En aquell moment hi ha una majoria que pensa com s'han de fer les coses i pensa que s'han de fer d'aquella manera, encara que en un altre moment poguéssim pensar que s'haurien de fer d'aquella altra manera.

Si la nostra opinió és la de la majoria, preval la nostra opinió; si l'opinió que té la majoria o que preval és la dels altres, preval la dels altres i aquest és el principi que s'ha de respectar. Aquest és l'exercici que heu volgut realitzar avui, que ha estat realment ben elaborat i molt ben treballat des de tots punts de vista: tècnicament, oralment, des del punt de vista del treball que heu fet, però també us voldria dir, per acabar, que aquest és un exercici en què us trobareu probablement en la vida. Això que heu fet avui aquí us ho trobareu en la vida en tots els àmbits amb diferents instruments, no aprovant una llei, però sí aprovant una decisió, una conversació, o fent un debat o establint iniciatives amb el país, amb l'escola, la universitat, en els cicles, en els treballs que fareu després i en qualsevol activitat associativa o política que en la vida participeu, us trobareu amb aquesta situació i amb l'exercici que heu fet avui.

En aquest sentit crec que ha estat de gran utilitat per a tots –els que estem aquí ho hem pogut seguir directament. Gràcies pel vostre treball, gràcies per la vostra feina, pel treball realitzat i esperem poder coincidir de nou amb vosaltres ben aviat.

Gràcies, presidenta. *(Aplaudiments.)*

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Té la paraula, a continuació, i en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'il·lustre senyor Marc Sanglas i Alcantarilla.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Bon dia, honorables diputats i diputades i a totes les persones que segueixen la intervenció des de les sales, una cordial benvinguda a aquesta casa on resideix la sobirania nacional i la sobirania popular.

Com bé deia la presidenta del Parlament, el 1932, per primera vegada s'instaura, amb el president Macià, s'instaura el Parlament de Catalunya aquí, i aquí és on hem seguit recuperant les nostres llibertats el 1980.

Penseu que esteu en un edifici històric, que en aquest lloc s'hi han viscuts moments històrics i que esperem que, com a país, puguem seguir vivint moments històrics, que no triguin massa a venir.

Us vull felicitar per la feina feta i m'agradaria destacar dos aspectes del projecte de llei, per una banda, el que han dit ja algunes de les persones, alguns dels intervinents: la negociació. La negociació és bàsica en

qualsevol societat, perquè és l'element que ens permet construir una societat més justa, la no-imposició d'un grup social cap a l'altra, sinó la negociació constant. I aquest país tenim una gran sort, a diferència d'altres llocs on la negociació..., en l'arc parlamentari ens representen set grups parlamentaris diferents, són set grups amb partits polítics diferents de l'arc parlamentari, representen aquesta gran diversitat que té el país i, per tant, això és important, això no passa en altres llocs de l'estat.

Per tant, la riquesa de la democràcia, la riquesa del matís, que és important, ens ajuda a aprendre i a avançar cada dia. I un dels altres elements, que també es deia i en el qual també coincidim, és que les xarxes socials, les noves tecnologies han de permetre acostar la ciutadania a les institucions. Jo penso que en els darrers anys i en els darrers temps s'està fent un exercici molt gran que amb la participació, a través de les xarxes socials, té una gran incidència sobre les decisions que es prenen en aquesta casa i en altres llocs. Fenòmens que fa uns anys no es podien preveure estan succeint en aquesta ocasió.

Per tant, entenem que cal aprofundir i les xarxes socials, des del nostre punt de vista, ajuden a democratitzar la societat, ja la informació no queda només en mans d'alguns sinó que es permet i pot córrer a través de la xarxa i de molts mecanismes.

Hem tingut un exercici avui que no es practica excessivament en aquesta casa, que és la unanimitat. Per desgràcia nostra no en tots els temes estem d'acord, també és positiu, però que, en tot cas, i tenint en compte els temps que se'ns acosten i els temps que han de venir aquesta unitat es fa més necessària que mai.

I no podria acabar aquesta intervenció sense dir-vos que del més orgullós que estic és d'algunes de les intervencions que hi ha hagut en aquest plenari, en aquest hemicicle, avui. M'agradaria referir-me especialment a la intervenció de la Maria Parramon. Ha estat una intervenció crítica, però és el que necessitem en aquest país, joves crítics amb el sistema. Necessitem..., només una societat pot avançar si tots nosaltres ens plantegem i replantegem el dia a dia, si tots nosaltres veiem que volem transformar allò que no ens agrada del nostre costat i, per tant, ha estat encoratjadora, no només la intervenció de la Maria sinó d'altres persones que també han fet esment en la inversió en educació, és cert, un país que no inverteix en educació, un país que no inverteix en desenvolupament és un país condemnat al fracàs.

Els alemanys fa tres anys van fer una reducció del 40% del seu pressupost en defensa i el van invertir en educació i en investigació. I em sembla que en aquests moments estan donant un exemple a tot Europa, per tant, pensem-hi i encoratgem a tothom. Pensem, doncs, que una societat crítica ens permet fer avançar i permetrà que siguem molt més valents. Millorarem tot allò que tenim al nostre voltant i que, com desitgem alguns, també això ens porti un dia a obtenir un país lliure, perquè un país lliure, com nosaltres el volem, també farà ciutadans més lliures.

Quan parlem d'independència –i permeteu-me que m'expressi des d'un plantejament polític del meu grup parlamentari–, quan parlem d'independència també parlem d'alliberament personal i d'alliberament social. La independència d'un país, si no serveix per construir ciutadans més lliures, no serveix absolutament per a res.

Finalment, agrair-vos el fet d'haver-me deixat participar d'aquesta experiència. Aquest és el meu primer mandat com a parlamentari en aquesta cambra, ha estat una experiència, està sent una experiència molt encoratjadora, però, sincerament, quan tenim experiències d'aquestes, que et permeten un contacte molt directe amb la ciutadania, encara ho agraïm més.

Des del nostre Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, doncs, encoratjar-vos a seguir endavant i agrair-vos la vostra participació en aquest acte.

Gràcies. *(Aplaudiments.)*

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre senyor Roger Montañola i Busquets.

Roger Montañola i Busquets

Moltes gràcies, molt honorable presidenta, benvolguts amics, alumnes de diverses escoles i instituts, professors, personal del Parlament que heu ajudat a fer possible la diada d'avui, sapigueu que, a nivell personal i segurament en nom del Grup Parlamentari que represento, és un honor veure gent jove –jo veureu que massa gran tampoc no sóc– que fa política i fa política des d'un programa que entenem que és necessari i que és important, i que fa política en el que és la casa de la democràcia del nostre país, que és el Parlament de Catalunya, la casa de la democràcia del nostre país, que és el Parlament de Catalunya.

Tots vosaltres sou molt joves i heu expressat posicionaments diferents, però tots anaven en una línia, diguem-ne, constructiva, i sovint us diran –i és cert– que els joves sou el futur, i, si m'ho permeteu, ens diuen que som el futur perquè l'edat que em separa de vosaltres tampoc no és massa. *(Remor de veus.)* Però és cert que som el futur, però també som el present. I com que som el present, el present ens reclama que en una situació tan difícil com la que estem vivint ens impliquem en política. Sovint, molta gent debat sobre coses que no li agraden o parlen d'allò que no els interessa. Moltes vegades, quan aquí vénen altres escoles i els expliquem què fem al Parlament, molts joves es veuen distants de la política i sembla que no els interessi. I sempre els diem el mateix: el futbol, per exemple, us pot agradar o no agradar, i si no us agrada no cal que el mireu –a mi m'agrada molt, eh?, que consti–; la música us pot agradar o no agradar, i si no us agrada no cal que l'escolteu; però la política, amics i amigues, tant si us agrada com si no us agrada, us afecta. Us afecta des del moment que us aixequeu al matí, pels carrers que circuleu hi ha hagut política perquè aquells carrers hi siguin, a les vostres escoles hi ha

política i polítics que han treballat perquè siguin d'una manera concreta i, per tant, la nostra vida té a veure amb la política.

I, per tant, oi que segurament no deixaríeu que dintre casa vostra, doncs, no la netejaríeu ni la cuidaríeu perquè és casa vostra creieu que ha d'estar bé, doncs la política representa això a nivell de tot el país i de tota la societat. I, per tant, els països són sans en el moment en què la seva gent, els seus joves i els seus ciutadans saben que és important participar en política. Les persones que estem aquí, en aquest hemicicle i en els escons que avui esteu ocupant, no som éssers estranys, som persones normals que tenim vides normals, que tenim famílies i amics i núvies normals i que, per tant, l'únic que fem és intentar que el nostre dia a dia, igualment com ho fa molta altra gent des de fora d'aquest Parlament, afortunadament, doncs, sigui millor.

En aquest sentit, quin és el missatge que creiem que se us ha de transmetre i acabo ja: impliqueu-vos en política, impliqueu-vos des de totes les vessants possibles, i avui n'hem parlat d'una que és important. El món del 2.0 de la tecnologia. La majoria dels diputats aquí al Parlament som presents a les xarxes socials, i hi som presents per tenir *feedback,* i quan un parla o posa sobre la taula algun posicionament en aquest Parlament ho posa a les xarxes socials, i els nostres contactes i amics ens els contesten i, a partir d'aquí, generem debat. Doncs, escolteu, això genera una oportunitat per al país, genera una oportunitat de relació entre la política i la ciutadania. És veritat que hi ha hagut distància i que hi ha distància, però l'hem de reduir; l'hem de reduir els polítics, certament, però també els ciutadans.

Per tant, amics i amigues, sigueu conscients, sapigueu que aquesta és la vostra casa, però que els cent trenta-cinc membres d'aquest Parlament estan oberts a les vostres propostes i les estan esperant. Per tant, és important que els critiqueu, heu de fer-ho, però també heu de ser propositius i heu de fer-nos propostes.

Moltes gràcies, endavant, i seguiu amb la bona feina. *(Aplaudiments.)*

La presidenta

Per acabar, unes paraules de la presidenta i en nom de la Mesa i del conjunt de diputats i diputades.

Cloenda
de l'acte

En primer lloc dir i anunciar que, per primera vegada, s'ha aprovat un projecte de llei aquí, en aquesta casa, per unanimitat, en el grup d'estudiants, de nois i noies que veniu dels instituts i de les escoles. Per tant, per primera vegada. I crec que això és molt i molt important perquè altres vegades hi havia hagut vots en contra, normalment els projectes sortien però, com avui, mai. Per tant, felicitats per la feina que heu fet i perquè, a més, heu estat capaços de posar-vos d'acord, i això és molt i molt important en la vostra feina, en la vostra vida diària i en la política i en la ciutadania.

Segon, agrair la feina que han fet els vostres mestres, professors i també la feina que han fet des del Parlament els Serveis Educatius. Jo crec que sense l'ajuda d'ells, la feina d'avui i el treball d'avui no haurien estat tan bons i per tant és important agrair a qui li correspon aquest ajuda que heu rebut i demano per a ells un aplaudiment. *(Aplaudiments.)*

També fer uns breus comentaris sobre les vostres intervencions a l'entorn d'aquest projecte de llei. Heu dit que us ha servit per conèixer-vos, no només els nois i noies del vostre institut i de la vostra escola sinó amb els altres, que han vingut d'altres pobles, d'altres comarques. Que us ha servit per dialogar i escoltar, que és molt important, perquè a vegades ens agrada molt parlar, parlar, parlar, però, en canvi, no escoltem. I treballar en equip vol dir també això: saber escoltar i saber dialogar. I per aprendre, encara més. Jo crec que això és important, esteu en una edat, en un moment on el més important per a vosaltres és aprendre, és estudiar, és treballar, és esforçar-vos. I aquesta experiència us ha estat positiva –dit per vosaltres. Jo crec que ha estat així, però sou vosaltres els que ho heu dit.

També heu dit que aquest projecte de llei ha servit per millorar la tècnica legislativa. I quan parlem de tècnica legislativa molt sovint el que volem dir és fer lleis entenedores, lleis clares, que les pugui entendre tothom, no només els diputats i diputades, o els grans professionals o els més erudits, no, tots, perquè les lleis són per a tots els ciutadans i, per tant, s'han de fer lleis clares, lleis que no siguin massa llargues, que diguin el que hagin de dir en els seus continguts, però que no ens n'anem per altres camins.

Una llei amb què heu volgut conscienciar dels riscos que té Internet i heu dit: hi ha una responsabilitat a l'escola, hi ha una responsabilitat a les famílies, pares i mares –i jo hi afegiria– hi ha una responsabilitat en vosaltres, també. Perquè vosaltres, concretament, ja teniu una edat en què sabeu perfectament si us penjareu o no us penjareu d'Internet, i, per tant, aquest article que correspon i que consciencia dels riscos, vosaltres també heu de ser capaços de frenar el vostre interès per Internet i dir, bé, jo puc entrar, puc treballar, puc fer però no passar-me.

Vosaltres mateixos heu dit que les TIC són present i futur, i és ben cert. Són el vostre present i seran, segur, el vostre futur. També heu dit que els pares i les mares s'hi impliquin i s'introdueixin en les TIC. Hi estic absolutament d'acord, perquè si no perdem, d'alguna manera, el carro. I és important ser allà on és important ser i, en aquest moment, les TIC són importants per a tots, grans i petits.

També heu discutit i heu valorat la limitació a l'accés i l'horari públic i després, sobretot, el que heu après és a presentar esmenes, a negociar-les i a pactar-les, i penso que és important i com a final d'aquestes aportacions les TIC són una oportunitat de futur. I això ho heu dit vosaltres i us ho diran els mestres, però aquesta setmana ho ha dit un dels més grans investigadors catalans que tenim al món, que és el doc-

tor Massegué, un gran investigador que ha rebut molts premis, que ha rebut moltes ajudes internacionals i que és nostre, és català, i ell, en una conferència que va donar aquesta setmana, va dir: «De la crisi hem de fer oportunitat, els catalans ens n'hem de sortir.» I va dir que Catalunya, en l'àmbit de l'excel·lència, de l'educació, de les tecnologies estava molt per davant d'alguns països que, amb la nostra proporció de població, són coneguts i importants com Àustria, Holanda, Finlàndia, Dinamarca i que, malgrat l'època de crisi, Catalunya tirava endavant en ciència i en investigació i que la recerca, el desenvolupament, la investigació i el talent estaven en primera línia a Catalunya, i que, per tant, treballar en aquest àmbit i seguir ajudant en aquest àmbit era una manera clara de sortir de la crisi econòmica. *(La presidenta estussega.)*

I ja per acabar –perquè si no acabaré jo amb mi–, dir-vos que potser alguns de vosaltres, el dia de demà us dedicareu a la política. Aquí tinc un diputat, el del Grup Socialista, que porta –amb diferents legislatures– més de tretze anys. Després vinc jo que en porto vuit i mig, i després aquets dos joves –que per a nosaltres són molt joves, per a vosaltres no tant, perquè quan el Roger deia «jo estic molt a prop de vosaltres...» Bé, alto, alto, jo crec que, com a mínim, gairebé us dobla l'edat *(rialles)*, perquè quants anys tens... vint-i-sis? I ells en tenen..? Catorze, setze..? Bé, gairebé. Jo crec, Roger, que a mi em veuen com el parc juràssic, però a tu no et pensis que et veuen massa, massa més jove... Per tant, el que sí que és important és la implicació de cada un de vosaltres, el que sí que és important és l'experiència que heu viscut no avui, que és molt important, perquè és el final d'una feina, sinó tot el temps que heu estat treballant en aquesta feina, perquè us ha servit per veure de prop què fem els diputats i diputades. I ara, quan algun dia que estigueu una mica cansats d'estudiar pitgeu el 3/24, un dia que hi ha plenari, o un dia que hi ha comissió i hi entreu, veureu que estem fent una feina semblant a la que heu fet vosaltres.

Quan heu estat a l'escola discutint sobre el contingut del projecte, quan n'heu preparat les esmenes, quan heu vingut aquí i heu treballat en comissió i, quan, finalment, aquí ho heu debatut en públic i heu defensat la vostra proposta i al final s'ha aprovat. I, per tant, amb poques diferències, és el que fem nosaltres cada dia, el que passa és que ja som més grans, hem pogut dedicar-nos a la política i per a nosaltres és un honor pensar que part de la nostra feina pot servir. Encara que sigui una part molt petita. Després segur que vosaltres, i especialment els que han parlat en públic, estàveu nerviosos pensant com ho faré, què faré. I jo crec que teniu un gran avantatge, perquè ara, a les escoles i als instituts, us ensenyen a parlar en públic, us obliguen, d'alguna manera, a fer-ho, perquè el dia de demà ho haureu de fer contínuament, i això, en el cas meu, no passava i, per tant, és lògic que hi hagi nervis, que hi hagi tensió, també la tenim nosaltres, malgrat l'experiència i malgrat els anys, perquè quan un es prepara molt bé una feina, després té por de si surt bé, si no sortirà bé, el que no se la prepara i és un *cantamañanas,* diu, ah, mira, si no em surt no passa res, però el que és responsable, el que té ganes de fer les coses bé, el que té ganes de treballar, el que vol ser el dia de demà un home o una dona i un ciutadà fort i defensor de la seva terra i del seu país, doncs, lògicament passa tensions i passa nervis, i, per tant, us vull felicitar molt, molt de veritat per la feina que heu fet, per tan bé com ho heu defensat i perquè és molt important la vostra presència avui aquí, no només perquè hi pugui haver el dia de demà vocacions polítiques, sinó perquè sigueu, de veritat, ciutadans de veritat. I ciutadans de veritat vol dir participar. Participar en el debat social, participar en tot el que pot preocupar la societat, participar en tot el que es parla des de fa mesos: de la crisi econòmica, de la prima de risc, de les retallades, de tot.

I també voldria fer un esment, perquè ha sortit, a les retallades. Quan en un país hi ha problemes econòmics que no és només Catalunya sinó Espanya i el món s'han de buscar solucions, igual que es busquen solucions a qualsevol família. Segur que coneixeu famílies o segur que formeu part, potser, d'alguna família en què el pare o la mare han perdut la feina, que un o l'altre estan a l'atur, que el vostre germà gran ha acabat una carrera i no troba feina, o que algú que coneixeu ha de pagar el lloguer o la hipoteca i no hi arriben perquè han tingut problemes i, en canvi, fa set o vuit anys la situació es veia diferent.

Doncs el mateix problema que estan passant les famílies avui dia, el mateix es trasllada al Govern i es trasllada al Parlament. Aquí no es discuteix sobre coses estranyes, aquí es discuteix sobre el que passa cada dia. Aquí es parla de les hipoteques, aquí es parla de la salut, aquí es parla de l'educació, aquí es parla de la immersió lingüística, de tot allò que preocupa fora al carrer, perquè si no seríem *marcianos*, els diputats, i no ho som, som persones normals i corrents que tots tenim una família i tots tenim problemes a les nostres famílies. Doncs d'aquesta mateixa manera, el Govern ha de dir: doncs jo tinc un pressupost que és així, no me'n puc sortir, perquè, si no, no ens deixaran treballar, no ens deixaran ser Catalunya i, per tant, hem de buscar d'on hem de treure aquests diners.

I, clar, quan vosaltres dieu amb molta raó: «"no", en educació; "no", en salut», clar, però quan resulta que el vuitanta per cent del pressupost és salut i educació doncs d'algun lloc ho hem de treure. I el que hem d'intentar és treure d'allò que menys perjudiqui, això és veritat, però que s'intenta fer el millor possible.

I, per tant, jo això també us ho volia dir, al final d'aquesta sessió no és el normal que al final d'una sessió plenària la presidenta faci un discurs com aquest, però avui és un dia especial.

I també vull afegir una altra cosa i acabo. Aquest Parlament està en la novena legislatura. Aquesta legislatura ha estat la legislatura més paritària de la història de Catalunya, hi ha més dones que en qualsevol de les altres legislatures. Sobre cent trenta-cinc diputats hi ha cinquanta-nou diputades dones, el 43 per cent. Si mirem els altres parlaments autonòmics o el parlament espanyol, o el Senat o els parlaments europeus, Catalunya s'emporta el premi quant a paritat. I, a més a més, en aquesta legislatura tenim –sobretot les noies però també tots– la sort que per primer cop a la histò-

ria tenim una presidenta dona. I per a mi és una gran responsabilitat, un gran honor i una gran satisfacció. I igual que ara m'ha tocat a mi, això ja comença, a partir del dia en què se'm va escollir, ja comença a ser més normal democràticament. I això també és molt important per a la nostra societat.

I, res més, felicitats, que continueu treballant tant, que penseu a fons què voleu estudiar en el futur i que, sobretot, sigueu ciutadans i ciutadanes de debò.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments.)*

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart d'una del matí i vuit minuts.

Annex

Llei
sobre regulació dels usos d'Internet i altres tecnologies de la comunicació per a la protecció i defensa dels menors d'edat

Les Tecnologies de la Informació i la Comunicació (TIC) amplien les possibilitats de comunicació i generen mecanismes nous i habilitats per al coneixement. Aquestes tecnologies han causat un canvi important en les formes de relació i adquisició de coneixements de les persones i molt especialment aquest canvi ha estat significatiu entre els membres més joves de la societat.

No tothom és conscient dels problemes i els avantatges que generen la utilització de les TIC en els diferents àmbits i entorns, per això cal la regulació de l'ús d'aquestes tecnologies i els seus mals usos amb vista a la protecció i defensa dels menors d'edat i les seves dades i, d'una manera més estricta, en l'ús que se'n fa en els centres docents i els espais públics freqüentats pels menors.

Les TIC, en la mesura que han de constituir un suport a la tasca educativa i a la formació dels menors, aporten mitjans tècnics que faciliten l'aprenentatge a dins i a fora dels centres educatius, a la llar i en l'àmbit públic, i la regulació en tots aquests espais no es pot deixar de banda.

Aquesta llei regula l'ús de les TIC entre els joves i llurs usos com a eines de socialització, diversió, treball i interacció amb l'entorn social i educatiu, l'ús d'Internet en xats, fòrums, blocs i en tot el conjunt d'utilitats que permeten la intercomunicació entre els usuaris en diferents canals de comunicació.

També regula la formació que ha de tenir el professorat implicat en l'aplicació de les TIC en els centres escolars i estableix els criteris bàsics i elementals per a navegar per Internet de manera segura en tots els àmbits. A més, s'hauria d'afegir una formació millor del professorat implicat en les TIC per a dominar-les o controlar-les millor.

Així mateix, la llei no obvia les obligacions de pares i tutors legals en l'ensenyament dels fills sobre un ús segur d'Internet, amb continguts apropiats per a cada edat, i posa en evidència les virtuts i els perills de la xarxa, amb l'establiment d'unes normes d'ús clares i amb una acotació horària.

Pel que fa a les empreses fabricants i als programadors de tecnologies de la informació i la comunicació, els obliga a posar a l'abast dels usuaris les eines per a actuar en cas de mal ús de les tecnologies, especialment l'impediment de l'agressió virtual dels menors. Els pares o tutors són els responsables legals en cas d'un ús indegut dels menors i són els responsables de conscienciar llurs fills. D'aquesta manera, s'han d'aplicar sancions a les companyies que no restringeixin informacions inadequades o que incitin a activitats delictives.

La llei també protegeix els menors en l'accés a continguts no apropiats a la seva edat i en la interacció amb persones de qui se'n desconeix la identitat i les intencions. Així mateix, el joc a la xarxa, atès que és un hàbit cada vegada més estès i que permet trobar jugadors arreu del món, també és objecte de regulació, però sense que això signifiqui una minva de llibertat en funció de l'edat.

Aquesta llei també vol impulsar la creació de continguts apropiats per a infants i joves en atorgar als departaments d'Empresa i Ocupació i d'Ensenyament subvencions per a concursos públics a empreses, i beques a estudiants de grau superior i universitari.

La llei té una part sancionadora que ha d'aplicar la institució del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, que actua com a ens regulador d'aquest àmbit pel que fa referencia a les empreses que ofereixen serveis en l'àmbit de les TIC.

Títol I. De l'ús de les tecnologies de la comunicació en els centres educatius

Article 1. Inclusió en el currículum de formació en ús i formació del professorat dels centres educatius

1. El professorat dels centres docents té l'obligació de:

a) Participar en els cursos de formació i reciclatge del Departament d'Ensenyament destinats a adquirir habilitat i destresa en les TIC aplicades al treball a l'aula.

b) Fer el seguiment de la implantació dels equipaments, continguts i serveis digitals en els centres, en coordinació amb el Departament d'Ensenyament, professorat i alumnes, per a garantir-ne el bon funcionament. El coordinador ha de fer el seguiment de la introducció dels equipaments.

c) Desenvolupar i potenciar més la recerca en tecnologies digitals entre els alumnes, estimulant-los i ajudant-los a trobar informació i documentació i alhora valorar les aptituds creatives que aporten els joves. En aquest sentit, el professorat ha de fer de mediador en l'aprenentatge dels joves i els departaments de cada assignatura han de ser els responsables de marcar el currículum que es fa mitjançant les TIC, de manera que totes les classes d'un mateix curs facin les mateixes activitats.

d) Detectar les necessitats de formació del professorat del centre i dissenyar activitats extraescolars que siguin obligatòries. Aquestes activitats s'han de destinar a la formació en les tecnologies per a l'aprenentatge i el coneixement de les TIC. El Departament d'Ensenyament ha d'especificar les activitats base que s'haurien de dur a

terme en tots els centres, no obstant això, cada centre pot adaptar les activitats als seus interessos.

2. Els centres no estan obligats a fer projectes de cooperació amb universitats, empreses o altres institucions.

3. S'ha de garantir que els centres que apliquen currículums que fan l'ús de les TIC, en començar el curs tots els alumnes disposin del material necessari. En cas que això no es compleixi, cal retornar el 15% de l'import del material a les famílies.

4. S'han de detectar les necessitats de formació del professorat del centre i dissenyar activitats destinades a la formació en les tecnologies per a l'aprenentatge i el coneixement. El professorat dels centres docents ha de disposar del nivell bàsic del certificat ACTIC (Acreditació de Competències en Tecnologies de la Informació i la Comunicació), que consisteix a:

a) Utilitzar el paquet office.

b) Navegar per Internet.

c) Ús i coneixement de les xarxes socials i utilització de noves tecnologies (pissarres digitals, entre d'altres).

5. El professorat especialitzat en ciències de la tecnologia ha d'adquirir el nivell avançat i cada dos anys ha de superar un nou nivell fins a obtenir els tres graus programats (bàsic, mitjà i avançat).

6. El Departament d'Ensenyament ha de proporcionar formació perquè el professorat que vulgui ampliar coneixements adquireixi els nivells mitjà i avançat.

Article 2. Sobre l'ús d'Internet

1. En l'àmbit dels centres educatius, és prohibit:

a) Utilitzar l'ordinador en patis, passadissos o altres dependències escolars que no siguin la classe i la biblioteca, excepte si el professorat ho autoritza expressament.

b) Connectar-se a pàgines d'Internet diferents de les que el professorat indica i connectar-se a xarxes socials o a altres fitxers que no tenen relació amb l'àmbit acadèmic o que no han estat autoritzats expressament.

c) Descarregar pel·lícules, jocs, cançons, programes p2p, entre altres, sense l'autorització del professorat.

d) Personalitzar els ordinadors amb pintura, llapis o similars amb símbols gràfics, especialment els relatius a grups de risc, violents o que es refereixen a accions discriminatòries o ofensives.

e) Fer servir la xarxa reservada als docents en comptes de la dels alumnes, encara que se'n conegui la clau. Aquest fet comporta una sanció greu i cal advertir-ho a la direcció del centre.

2. La desobediència en el compliment d'alguna lletra del punt 1 anterior comporta una sanció, d'acord amb el que estableix el Reglament d'ús dels ordinadors escolars.

3. Es consideren sancions lleus l'incompliment dels apartats *a* i *b* del punt 1 i, greus l'incompliment dels apartats *c* i *d*. Cada cas s'estudiarà en particular.

4. Si el professorat vol inspeccionar l'ordinador d'un alumne cal que l'avisi prèviament. En cas de sospita de mal ús, només en pot examinar els *links* del que l'alumne ha fet en l'horari escolar i només per a comprovar que aquest treballa correctament, ja que la inspecció afecta la seva privacitat. En cap cas el professorat està autoritzat de consultar ni té dret de mirar altres arxius de tipus personal de l'ordinador de l'alumne.

5. Els alumnes amb antecedents d'un mal ús de l'ordinador tenen una vigilància més severa a l'hora d'emprar els ordinadors i altres tecnologies propietat de l'escola.

Article 3. L'ús de l'ordinador a classe

1. L'ordinador és una eina d'estudi que s'empra a classe d'acord amb el que determina el professorat. Es proposa, com a norma general, que l'ús de l'ordinador sigui opcional per a prendre apunts a l'aula, i només sigui obligatori si la tasca que proposa el professorat ho requereix.

2. Periòdicament, l'administrador informàtic del centre ha d'actualitzar l'estat dels ordinadors pel que fa a instal·lació d'antivirus, tallafocs i altres controls amb la finalitat d'evitar la connexió a determinades pàgines. Cal més flexibilitat en l'accés a pàgines que no siguin nocives però a les quals la configuració de l'ordinador no permet d'accedir-hi.

3. Es considera falta lleu no complir alguna de les lletres d'aquest apartat i correspon al centre escolar decidir les penalitzacions que s'han d'aplicar en cas d'incompliment:

a) Identificar amb una etiqueta adhesiva permanent que contingui les dades personals (nom i cognoms) els ordinadors i carregadors. La identificació dels ordinadors ha de ser recomanada, no obligatòria.

b) Portar la bateria de l'ordinador carregada diàriament i a punt per començar a treballar. Portar-la tres vegades sense carregar es considera una falta lleu. El temps deteriora les bateries i, malgrat tenir-les carregades, si s'ha d'utilitzar l'ordinador tota una jornada al cap d'una estona es descarreguen. Convé que a classe hi hagi un punt de recàrrega de bateries.

c) Perdre documents no eximeix l'alumne de presentar-los en el termini determinat.

d) Mantenir la pantalla oberta durant l'explicació dels professors a classe. Només es pot obrir quan els professors ho autoritzin. Quan a classe s'han de prendre apunts, és convenient fer-ho amb l'ordinador i la pantalla ha d'estar oberta.

e) Tenir al costat de l'ordinador els quaderns i el material d'escriptura necessaris i, si n'hi ha, el llibre de text, si els professors ho indiquen expressament. És recomanable que s'utilitzi una cosa o l'altra, perquè portar ordinador i llibres augmenta excessivament el pes de les motxilles.

4. En cas d'avaria de l'ordinador, els alumnes han d'informar de la incidència als professors i lliurar l'equip al servei tècnic responsable del manteniment.

5. L'avaria és a càrrec de:

a) L'escola, si és un problema del sistema.

b) L'alumne, si és conseqüència d'un mal ús de l'aparell.

6. Al principi de curs cada alumne ha de rebre un codi identificador i una contrasenya per a la connexió wifi.

7. Els alumnes són els únics responsables de l'ordinador i han de prendre mesures per evitar-ne el furt, les avaries,

els accidents o fer-ne un mal ús, sempre que no sigui a causa d'un problema del centre.

8. La direcció del centre ha de vetllar per la seguretat de les aules i altres instal·lacions on l'alumnat deixi l'ordinador i els materials d'ús personal. Si l'ordinador només es pot utilitzar a l'institut, la responsabilitat és del centre en part, no només dels alumnes.

9. Reincidir en una falta lleu més de quatre cops es considera una falta greu. Tres faltes greus es consideren una falta molt greu.

10. Cal implantar un sistema per bloquejar tots els ordinadors alhora.

11. Cal que els professors tanquin la classe per evitar incidències o robatoris de material informàtic.

Article 4. Ús del telèfon mòbil i altres dispositius de comunicació portàtils

1. L'ús de telèfons mòbils o d'altres aparells electrònics és totalment prohibit en qualsevol espai dels centres educatius durant l'horari de classe, tret que hi hagi una autorització expressa d'un professor o professora. L'incompliment d'aquesta norma comporta la retirada dels dispositius utilitzats, els quals només els poden recollir a la direcció del centre escolar els pares o tutors legals dels alumnes. En cas de retirada d'un aparell s'ha d'estudiar cada cas per determinar-ne la durada. Si l'alumne a qui ha estat retirat un telèfon té una urgència, el centre n'hi ha de proporcionar un de gratuït.

2. En els centres escolars, és prohibit:

a) Enregistrar imatges i sons sense consentiment del centre i de la persona que apareix a les imatges. L'incompliment d'aquesta norma comporta una sanció greu.

b) Penjar a les xarxes socials fotografies d'activitats dutes a terme en el centre com ara obres de teatre, excursions i altres on apareguin alumnes i professors si les persones que hi apareixen no hi han donat el consentiment. L'incompliment d'aquesta norma comporta una sanció molt greu.

3. El centre no és responsable de la sostracció, la pèrdua o el deteriorament dels aparells però pot oferir una solució o alternativa a l'alumne si el fet s'ha produït fora del centre i no ha estat imputable a aquest.

4. El centre ha de garantir la seguretat de les aules i altres instal·lacions on l'alumnat deixi objectes d'ús personal (telèfon mòbil) i escolar.

Article 5. Protecció dels menors de l'assetjament i ciberassetjament escolar

1. El professorat, especialment el tutor o la direcció del centre, ha d'estar alerta si detecta formes incipients d'assetjament a l'aula i, en cas que es produeixi, ho ha de comunicar ràpidament a la direcció de l'escola, que aplicarà el Protocol d'actuació del centre, i als pares dels alumnes implicats. Així mateix, ha de reunir els possibles assetjadors i intentar controlar-ne les actituds abans que el problema sigui més gran. També es pot informar del fet al servei de mediació, si és que n'hi ha.

2. En els centres escolars s'ha d'informar els pares sobre les formes d'assetjament, el perfil de les persones assetjades i assetjadores i les conseqüències i els problemes que comporten per a les famílies, els alumnes i l'entorn escolar.

3. A partir de casos reals, si n'hi ha, s'ha de decidir en cada cas l'actuació que s'ha de dur a terme per a evitar l'assetjament i els seus efectes. Cal estar preparats per als casos de ciberassetjament i evitar-ne les conseqüències.

4. En casos de ciberassetjament, si la persona assetjadora és externa a l'entorn escolar, la direcció del centre n'ha d'informar els pares de l'alumne afectat. En aquest cas, l'escola només pot actuar com a mediadora i donar suport psicològic a l'alumne assetjat i a la família.

5. Si la persona assetjada i l'assetjadora són alumnes de l'escola, la direcció del centre ho ha de posar en coneixement de les famílies respectives i ho ha de notificar als serveis d'inspecció del Departament d'Ensenyament perquè actuïn d'acord amb el que estableix el Reglament de centres docents que elabora el Departament.

6. L'assetjament d'un alumne del centre a un altre alumne pot ser motiu de falta molt greu o fins i tot pot ser motiu d'expulsió del centre i ha de ser tinguda en compte en el Protocol d'actuació de l'escola.

Títol II. De l'ús de les tecnologies de la comunicació en l'àmbit públic

Article 6. Regulació dels usos dels ordinadors públics

1. Les persones usuàries d'ordinadors públics situats en biblioteques, telecentres, casals de joves, centres cívics, aules per a recerca de feina i formació, locutoris, ciberespais i altres estan obligades a:

a) Registrar-se amb el DNI, passaport o targeta de residència. Les persones usuàries menors de catorze anys han de venir la primera vegada acompanyades dels pares o tutors legals.

b) Tenir una clau d'accés personal i intransferible que en cap cas no la pot usar una altra persona ni suplantar. Si no es pot accedir amb la clau personal, o no és la persona usuària habitual, cal accedir als ordinadors mitjançant un compte públic regulat per l'establiment.

c) Assumir la responsabilitat i les conseqüències d'accedir a continguts no desitjats per mitjà d'Internet.

d) Qualsevol persona pot estar el temps que desitgi a l'ordinador mentre no hi hagi altres persones que s'esperen. Si hi ha alguna persona esperant, el temps màxim d'utilització ha de ser de dues hores.

2. En tots els ordinadors públics, tant si són d'ús lliure o de pagament, s'ha d'instal·lar una tecnologia tendent a racionalitzar i gestionar les peticions dels usuaris i denegar-ne l'accés en cas d'utilització inadequada. Les funcions i accions que s'han de poder fer són:

a) Obtenir una base de dades dels usuaris: nom, cognom, DNI i telèfon de contacte.

b) Facilitar estadístiques de connexió i recollida d'informació, si fos necessari, de cada un dels dominis a què l'usuari ha volgut accedir. Aquesta informació s'ha de facilitar a la policia a petició d'un jutge.

c) Blocar i restringir la navegació en cas d'accés a dominis no desitjats mitjançant un control global i centralitzat del servei de manera remota a través d'Internet. Si hom intenta accedir més de tres vegades a un domini no autoritzat, l'ordinador resta fora de servei. En cada espai públic hi ha d'haver una llista amb l'adreça de les pàgines no accessibles.

d) Facilitar un sistema de reserva d'ordinadors per dia i hora. Si la persona que ha fet la reserva per un temps determinat no es presenta a l'establiment, l'ordinador queda lliure d'acord amb el que estableix el punt 1 *d* d'aquest article.

e) Com a principi general, el servei ha de ser gratuït si es compleixen les condicions de tenir format d'esborrany, en paper reciclat i amb un màxim de deu pàgines setmanals impreses per usuari. Si no es compleixen aquestes condicions, el servei s'ha de pagar.

f) Instal·lar temporitzadors als ordinadors a fi de controlar el temps d'utilització i que hi hagi l'opció d'avisar cinc minuts abans del temps límit.

g) Esborrament automàtic de l'usuari i de les contrasenyes que restin registrades a l'ordinador de comptes d'Internet.

3. Tots els ordinadors situats en llocs públics han d'estar connectats a un servidor central que coordini i controli tots els ordinadors i que pugui veure l'url que fa cada un, respectant sempre la privacitat de cada usuari.

4. L'incompliment de qualssevol de les normes dels apartats 1 i 2 comporta una sanció, d'acord amb el que estableixen les normes d'ús d'ordinadors públics de cada lloc on hi ha l'ordinador.

5. Les persones usuàries d'ordinadors públics, si prèviament a usar-los en detecten cap desperfecte o anomalia o també en el mobiliari o els seus components, ho han de comunicar als responsables de les sales perquè ho puguin solucionar. No se'n poden modificar ni alterar els programes, però sí que se'n poden instal·lar de nous sempre que abans d'acabar la sessió se'n passi un antivirus i un sistema de congelació per a deixar-los com estaven.

Article 7. Regulació de les xarxes obertes d'ús públic

1. Les xarxes socials es poden utilitzar a partir dels dotze anys.

2. Els pares i mestres han d'avisar prèviament els joves per a conscienciar-los de no desvetllar a la xarxa d'Internet cap dada personal ni del seu entorn.

3. Els joves s'han de conscienciar dels perills de la xarxa i han d'assistir, com a mínim un cop a l'any, a xerrades informatives sobre els riscos de l'entorn d'Internet i de l'accés a xarxes socials.

Article 8. Regulació dels jocs en xarxa i limitació de l'accés als menors de deu anys

1. Els pares o tutors legals tenen l'obligació, en un primer moment, de:

a) Navegar amb els menors per a seleccionar els videojocs i els continguts.

b) Fomentar l'accés a webs de videojocs subjectes a control i a regulació, que respectin els drets dels menors i que tinguin un servei d'atenció.

2. Tots els jocs a què tinguin accés els menors han de tenir l'autorització i la classificació que estableix el Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC).

Article 9. Regulació dels intercanvis d'arxius p2p

1. Amb la finalitat de protegir els menors d'edat i evitar l'entrada de pornografia i altres arxius il·legals, es prohibeix explícitament l'ús de xarxes d'intercanvi d'arxius (p2p) en ordinadors situats en biblioteques, cibercafès, universitats i altres ordinadors situats en llocs públics. Cal instal·lar en els ordinadors un programari que garanteixi que no es descarreguen programes d'aquest tipus, prendre mesures de prevenció i, en cas d'incompliment, aplicar una sanció d'acord amb les mesures legals.

2. Solament es permet l'ús de programes per a intercanvi d'arxius en el cas d'ordinadors privats i sempre que es preservin els drets d'autor.

3. En les xarxes d'intercanvi d'arxius, les autoritats han de:

a) Advertir els usuaris que poden incórrer en delicte en el cas d'utilitzar-les i si la policia fa un rastreig de l'ordinador.

b) Utilitzar sistemes per a localitzar els ordinadors dels usuaris d'aquestes xarxes perquè incorren en delicte si les utilitzen i perquè la policia pugui fer un rastreig de l'ordinador si té una ordre judicial que ho determina.

4. Les empreses que treballen amb tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) han d'actuar per impedir l'intercanvi d'arxius que no garanteixen la preservació dels drets d'autor ni la seguretat dels usuaris. No s'ha de permetre la descàrrega il·legal de música, videojocs, entre d'altres, si es vulnera la preservació dels drets d'autor. S'han prendre mesures per a sancionar aquests comportaments.

Article 10. Llocs de treball, restriccions en l'àmbit de l'Administració pública

1. Els treballadors que per les seves funcions tenen accés a Internet, intranet i/o al correu electrònic, n'han de fer un ús raonable, d'acord amb els principis de la bona fe contractual.

2. D'acord amb aquests principis, l'empresa també pot establir limitacions pel que fa a l'ús de les noves tecnologies per part dels treballadors a fi de garantir la preservació de la privacitat de les activitats empresarials i mantenir la seguretat del seu sistema.

3. Les empreses que faciliten l'ús de correu electrònic als treballadors, el poden limitar per a la comunicació entre ells, clients, venedors, socis i qualssevol altres contactes professionals i també poden establir les normes i prohibicions per evitar-ne l'ús extraprofessional.

4. Les empreses poden limitar l'ús d'Internet als treballadors quan aquests tenen accés a xarxes públiques, grups de notícies o altres utilitats. També en poden limitar l'ús en temes relacionats amb l'activitat de l'empresa i les necessitats del lloc de treball de l'usuari, dins de l'horari de treball.

5. No és permès d'accedir a xarxes públiques amb finalitats alienes a l'activitat empresarial, ni l'accés a xats, msm i semblants. També es prohibeix accedir a arxius, emmagatzematge, distribució, càrrega i descàrrega, registre i exhibició de qualsevol imatge telemàtica aliena a l'empresa.

6. L'empresa pot adoptar mesures de verificació dels sistemes informàtics amb la finalitat de comprovar-ne l'aplicació correcta, certificar-ne el rendiment òptim i la seguretat de la xarxa de l'empresa i que l'ús no derivi en finalitats extraprofessionals. Les empreses també poden utilitzar programari automatitzat per a controlar el material creat i emmagatzemat, els llocs visitats pels treballadors a Internet, els espais de xat o grups de notícies, els historials descarregats per usuaris de l'empresa, els historials de missatges i el correu electrònic enviat i rebut pels treballadors.

7. La privacitat i la dignitat del treballador sempre s'han de garantir. El correu electrònic i els arxius es poden inspeccionar en el lloc de treball, durant les hores de feina, amb l'assistència dels representants legals dels treballadors o, si escau, per un altre treballador de l'empresa. La persona afectada per la revisió també hi ha de ser present. Si el treballador denega l'accés a la revisió, l'empresa li pot imposar la sanció que el Conveni d'empreses, oficines i despatxos estableix en aquests casos.

Títol III

Normes de seguretat que han de respectar les empreses de tecnologies de la comunicació en la protecció i defensa dels menors d'edat en els usos públics i privats d'Internet i de totes les tecnologies de la comunicació

Article 11. Garanties de seguretat que obliguen les empreses que ofereixen serveis de TIC

1. Les empreses de serveis audiovisuals i en línia han de garantir en la seva activitat la protecció als menors i les formes de consum de continguts (imatges fixes, vídeo, música, xat, etc.) adequades als nens i adolescents. Aquestes empreses són les responsables últimes dels continguts que circulen per llurs xarxes i dels danys que aquests puguin produir.

2. Les empreses que proporcionen serveis mòbils, de dispositius de comunicació portàtils i d'Internet han d'oferir:

a) Sistemes de protecció dels menors que garanteixin la impossibilitat d'accés a continguts considerats inapropiats que estableix la llei del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC).

b) Antivirus que evitin tota la publicitat no desitjada i virus informàtics, així com altres programes maliciosos (malware).

c) Tallafocs o firewall per a protegir els ordinadors d'atacs externs.

d) Un anticorreu no desitjat o spam.

e) Blocatge de pop-up's inapropiats (de pornografia, odi racial, apologia de l'anorèxia i bulímia, terrorisme, tràfic de drogues, sobre la base del que estableix el web *protegeles.com*

f) Contrasenyes personals. Cal crear un programa amb contrasenya parental que activi o desactivi determinats webs (segons la conveniència dels pares) i a la qual els fills no poden tenir accés.

g) L'eliminació temporal de *cookies* (galetes).

h) Un filtratge de continguts.

i) Un servei de prepagament dels productes, en cas que l'utilitzi un menor. En la sol·licitud de prepagament hi han de constar com a responsables els pares o tutors legals. No s'han de donar mai les dades d'un menor.

3. Les empreses que operin en territori català han d'estar adherides a les xarxes europees INSAF (Xarxa europea per un internet segur), INHOPE (Internet Hotline Proividers) i altres xarxes del mateix tipus que promouen l'ús segur d'Internet. Tots els productes que consumeixin els menors han de portar aquesta identificació.

4. El Govern ha de prendre mesures per denunciar l'activitat d'operadors amb continguts il·legals o perjudicials (fins als tretze anys) i assegurar l'accés dels menors a continguts apropiats a la seva edat i protegir-los dels videojocs perjudicials.

5. Qualsevol empresa de serveis audiovisuals i en línia que operi en territori de Catalunya i que incompleixi algun dels punts anteriors, resta sotmesa al procediment sancionador que estableix l'article 15 d'aquesta Llei.

6. Les empreses que ofereixen el servei de les TIC han d'organitzar xerrades, exposicions, conferències sobre els perills de la xarxa i han d'oferir els seus serveis tant a nivell escolar o domèstic com empresarial.

Article 12. Elements que cal implementar en les TIC per tal de protegir els menors

1. Cal educar els joves de manera que tinguin i creïn un comportament responsable, respectuós i ètic a Internet; els pares, tutors legals o escoles n'han de fomentar aquest respecte.

2. Les empreses que fabriquen tecnologies TIC han d'instal·lar per defecte en llurs productes els dispositius de control parental, tallafocs, *cookies*, de continguts i aparició de finestres emergents i antivirus entre d'altres. Les empreses han de revisar els seus productes abans de penjar-los a Internet i en els seus continguts no hi ha d'haver cap element perjudicial.

3. Les empreses publicitàries de serveis d'Internet han d'evitar l'aparició de finestres emergents amb continguts inapropiats per a menors i són les responsables legals subsidiàries en cas que apareguin.

Article 13. Impuls a la creació de continguts i de lleure

1. El Departament d'Empresa i Ocupació ha de destinar diverses subvencions a les empreses amb domicili fiscal i de producció a Catalunya perquè creïn pàgines amb un contingut apropiat i educatiu, d'acord amb la distribució física i jurídica següent:

a) L'import equivalent a un 50% del total de projecte en treballs destinats a una franja d'edat de 3 a 12 anys.

b) L'import equivalent a un 30% del total del projecte en els treballs destinats a una franja d'edat de 12 a 18 anys.

2. Els departaments d'Ensenyament i d'Empresa i Ocupació han de destinar beques per als estudiants i el professorat de grau superior, grau mitjà, ESO i batxillerat o universitari que impulsin la creació de continguts d'aprenentatge o entreteniment, sempre que siguin jocs o activitats educatives a Internet.

Article 14. Limitació de la despesa possible als menors

1. Els fills menors de setze anys no haurien de tenir accés a dades bancàries i pel que al comerç en línia és convenient que tinguin prou informació per a no fer-ne un mal ús.

2. Els pares o tutors s'han d'assegurar que els fills menors d'edat els consulten abans de fer qualsevol transacció en línia.

3. Cal limitar la despesa a la quantitat que els pares considerin adequada als menors d'edat titulars de mòbils. Els pares o tutors legals d'un menor propietari d'un telèfon mòbil o de qualsevol aparell que tingui accés a Internet han de portar un control la despesa de les factures dels menors. La connexió a Internet o la baixada de fitxers en països diferents del titular pot comportar la generació d'imports abusius de factures.

4. El banc té l'obligació de donar als menors de setze anys l'opció de limitar el màxim de diners que gasten a Internet en un mes. Aquesta opció s'ha de poder activar des d'Internet.

Article 15. Consell de l'Audiovisual de Catalunya

1. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) ha d'esdevenir l'autoritat independent, amb especialistes políticament independents, de regulació de la comunicació audiovisual i de l'ús de les TIC a Catalunya.

2. El CAC ha de tenir com a finalitat vetllar pel compliment de la normativa aplicable als prestadors de serveis de comunicació audiovisual i TIC, tant els públics com els privats.

3. D'acord amb la finalitat de protegir els menors i en compliment dels principis del CAC d'actuació en la defensa de la llibertat d'expressió i d'informació, del pluralisme, de la neutralitat i l'honestedat informatives, les sancions aplicables a les empreses que incompleixin aquests principis són:

a) Per a infraccions molt greus, una multa des de 90.001 fins a la quantitat que estimi el poder judicial i la suspensió del treball per un termini mínim de tres mesos fins al màxim que aquest determini, que pot arribar fins a la suspensió total. Dues faltes molt greus comporten la suspensió total.

b) Les greus, amb una multa des de 12.001 euros fins a 90.000 euros, i la suspensió de l'activitat per un temps màxim de tres mesos. Dues faltes greus es consideren una falta molt greu.

c) Les lleus, amb una multa de 600 euros fins a 12.000 euros i la suspensió de l'activitat, en funció de la gravetat del fet, per un termini mínim d'una setmana i màxim d'un mes. Tres faltes lleus es consideren una falta greu.

2. En el supòsit de comissió de faltes reiterada, en el termini d'un any de dues infraccions molt greus, declarades així per resolucions fermes, o d'una infracció molt greu i dues o més de greus, o de tres o més infraccions greus, el Consell de l'Audiovisual de Catalunya pot acordar, en el marc del procediment sancionador corresponent, el cessament definitiu de la prestació de serveis audiovisuals per part de la persona responsable, sempre que aquesta no hagi causat delicte. Si la persona ha comès un fet greu o ha causat delicte, és competència de la policia i dels tribunals ordinaris de justícia de dictar-li i aplicar-li la sanció, d'acord amb el que estableix la llei.